

Η καλλιέργεια της συκιάς, για παραγωγή νωπών, παρουσιάζει καλές προοπτικές τα τελευταία χρόνια και μπορεί να αποτελέσει μια ακόμα εναλλακτική λύση για ορισμένες περιοχές. Η καλλιέργεια της συκιάς είναι γνωστή σε όλο τον κόσμο με κυριότερες χώρες την Ιταλία, Τουρκία, Πορτογαλία και Ισπανία. Στην Ελλάδα συστηματικά καλλιεργείται στην Πελοπόννησο, Εύβοια και στα νησιά του Αιγαίου (Λέσβο, Άνδρο, Σάμο, Νάξο).

Υπάρχουν δύο τύποι καλλιεργούμενης συκιάς:

Η μονόφορη που καρποφορεί μια φορά το χρόνο και η δίφορη που καρποφορεί δύο φορές το χρόνο.

Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα ή και με εμβολιασμό.

Η συκιά κατάγεται από θερμές περιοχές της νοτιοδυτικής Ασίας, ωστόσο αναπτύσσεται καλύτερα σε λιγότερο θερμά κλίματα. Το φυτό δεν φαίνεται να απαιτεί χαμηλές θερμοκρασίες το χειμώνα για να διαφοροποιήσει τους ανθοφόρους οφθαλμούς. Αντέχει σε χαμηλές θερμοκρασίες μερικών βαθμών υπό το μηδέν.

Ευδοκίμει σε όλους τους τύπους εδαφών εκτός από τα βαριά υγρά αργιλώδη εδάφη. Τα πλέον ευνοϊκά εδάφη είναι τα πλούσια, βαθιά, ελαφριάς συστάσεως καλώς στραγγιζόμενα.

Θεωρείται αρκετά ανθεκτική στην έλλειψη νερού σε σχέση με άλλα οπωροφόρα δένδρα, όμως για μια πλούσια και ποιοτικά ικανοποιητική παραγωγή θα χρειαστεί ορισμένα ελαφρά έως μέτρια ποτίσματα την καλοκαιρινή περίοδο, ιδιαίτερα σε περιοχές που παρουσιάζουν φαινόμενα ξηρασίας. Χρειάζεται καλή ρύθμιση των ποτισμάτων για την αποφυγή του σχισίματος των καρπών. Η συκιά παρουσιάζει την τάση να ρίχνει τα φύλλα και τους καρπούς της όταν η διαθέσιμη εδαφική υγρασία είναι ανεπαρκής.

Ποικιλίες συκιάς

Οι ποικιλίες της συκιάς μπορούν να διαχωριστούν ανάλογα με τον αριθμό των καρποφοριών που δίνουν, σε μονόφορες και δίφορες, καθώς και με το χρωματισμό του φλοιού του συκόνιου σε λευκές και έγχρωμες. Οι σπουδαιότερες καλλιεργούμενες ποικιλίες στην Ελλάδα είναι η Καλαμών, η Βασιλική Μαύρη (μονόφορη, έγχρωμη), Μαύρα Μαρκοπούλου, το Πολίτικο (μονόφορη, λευκή), η Πρασινოსυκιά Λέσβου, η Φρακασάνα (δίφορη, λευκή), η Βασιλική λευκή (μονόφορη), κτλ. Επίσης τα φυτώρια διαθέτουν ντόπιες ποικιλίες με καλά χαρακτηριστικά, οι οποίες μπορούν να αναζητηθούν από τους ενδιαφερόμενους παραγωγούς.

Εχθροί και ασθένειες της συκιάς

Οι κυριότεροι εχθροί της συκιάς στη χώρα μας οι οποίοι μπορούν να προκαλέσουν ζημιές

στην παραγωγή και να υποβαθμίσουν ποιοτικά το παραγόμενο προϊόν είναι ο κηροπλάστης ή ψώρα της συκιάς, η ψύλλα, η λογχαία ή μαύρη μύγα των σύκων και τέλος η μύγα της Μεσογείου .

Πρόβλημα στις συκιές μπορεί να προκαλέσουν και οι νηματώδεις, γιατί τα δένδρα της συκιάς παρουσιάζουν μεγάλη ευαισθησία. Όσον αφορά τις ασθένειες έχει αναφερθεί ότι προκαλούνται σήψεις καρπών από μύκητες του γένους *Phytophthora*, *Penicillium*, *Botrytis*, *Fusarium* (ενδοσήψη), *Alternaria*, κτλ. Επίσης σημαντικές ασθένειες διεθνώς της συκιάς είναι αυτές που προκαλούνται από τα είδη *Armillaria mellea*, *Cylindrocladium scoparium*, καθώς και η ίωση, «μωσαϊκό».